

Attesten i enhver Henseende bliver saa oplysende som muligt.

Langt større Vanffeligheder frembyder den anden af de nævnte Omstændigheder, at saa Mange af dem, der søge Forsikkring, ikke ville være istand til med fuld Paalidelighed at give Dplysningerne paa den Maade, som Anstalten maa forlange. Thi Anstalten vil ikke kunne paatage sig at forsikre dem, om hvis Levesandshyldighed der kun have usfuldstændige Dplysninger, i det Mindste ikke under samme Bilkkaar, som dem, for hvis Bedkommende fuldstændige Dplysninger ere tilstede. Der opstaaer da det Spørgsmaal, om den ikke kunde paatage sig at forsikre Sidstnævnte under modificerede Bilkkaar. Det er bekendt, at adskillige fremmede Selskaber forsikre mindre gode Liv mod forhøiede Præmier. Dette er et meget farligt Foretagende, som kun ved ganske særegne Foranstaltninger kan lykkes, og hvorved Gjetteværk i langt højere Grad maa have Indflydelse end man kan tilstede ved en Anstalt, som den her paatænkte; Opgaven synes derfor ogsaa mere og mere at gaae over til enkelte Selskaber, der specielt beskæftige sig med den. Under de her givne Forhold vilde det under ingen Omstændighed være tilstedeligt at forsikre nogen Person, der led af en Sygdom eller Svagheit, hvorved hans Liv kunde ventes at ville blive afført. Men, som ovenfor bemærket, Lægeundersøgelsen har en dobbelt Opgave, den skal ikke alene vise, om Bedkommende for Dødeligheden er fri for enhver Sygdom af nævnte Beskaffenhed, den skal ogsaa oplyse, om han er fri for særegne Anlæg til en saadan Sygdom, og det er navnlig med Hensyn til sidstnævnte Opgave, at de Dplysninger kræves, som det er saa vanskeligt for Mange at skaffe tilstede med fornøden Sikkerhed. Under hvilke Bilkkaar det kan lade sig gjøre at tegne Forsikkring, hvorved der sees bort fra denne Deel af Undersøgelsen, derom have der ingen paalidelige Meddelelser i Litteraturen; men det er under Livsforfikkingsanstaltens hidtilværende Virksomhed ofte hændt, at Forsikkring er attraaet af Personer, som vel ikke led af nogen bestemt Sygdom eller Svagheit, der kunde antages at ville forførte deres Liv, men ikke kunde siges frie for ethvert An-

læg til en saadan Sygdom, f. Ex. Personer, der for lang Tid siden have havt et Anfald af Sindssygdum, Personer, i hvis Familie der har været Brystsyge, men som selv ikke have havt Spor deraf o. s. v. Saadanne Personer har Anstalten hidtil ikke troet at burde negte Forsikkring; men den har sikret sig ved at forlange Forsikringen betalt enten ved et Indskud engang for alle eller ved Præmier i en begrændjet kort Aarække. Denne Forholdsregel har deels paa Grund af dens Indflydelse paa Størrelsen af de tegnede Forsikringer, deels paa Grund af den Forskjel, som er tilstede imellem den ved Anstalten til Grund lagte Dødelighedstabel og den erfarede Dødelighed, havt en tilfredsstillende Virkning. Men den vil, naar den erfarede Dødelighed bliver lagt til Grund for Anstaltens Tarifer, faae mindre Betydning, og det vil derfor være rettest fremtidig at erstatte den ved at bemyndige Anstalten til, i saadanne Tilfælde at beregne sig et Tillæg til den sædvanlige Tarifpris, afsaaset efter de i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder.

Ved private Livsforfikkingsanstalter, navnlig de mindre, er det ikke ualmindeligt, at Præmien indkræves hos Deeltagerne, hvorved disse fikkes mod at glemme Forsaldsdagen. Denne Foranstaltning vil meget godt kunne indføres ved den nye Livsforfikkingsanstalt, navnlig saaledes, at man paa de Steder, hvor der hoo mange Deeltagere, lader Præmien opkræve ved Bud, og paa andre Steder gennem Postforsbud. Men da uden Tvivl et ikke ringe Antal Deeltagere hellere selv ville besørge Indbetalingerne end lade Anstalten opkræve dem paa deres Beføstning, og det næppe vil findes rigtigt at lade disse betale for dem, der ønske at kræves for Betalingen, synes det rettest at overlade denne Sags Ordning til frivillig Overeenskomst mellem Anstaltens Bestyrelse og de Deeltagere, som maatte ønske, at deres Præmier affræves dem til Forsaldsdagene.

Skvad Bestyrelsen angaaer, da staaer Livsforfikkingsanstalten paa saa mangfoldige Maader i Berøring med Publicum og har i det Hele saa meget tilfælles med Institutioner af en væsentlig mercantil Character, at man ikke kan misstjende Bigtigheden af, at dens